

Pan Zbyněk Šolc je jedním ze zakladatelů Občanského fóra v Jablonci. Velice aktivně se zapojil do organizace „sametového týdne“ v našem městě, ovšem podobně „aktivní“ byl už v roce 1968 ve svých devíti letech:

Lítali jsme po zahradě a měli jsme takový dřevěný pušky a čekali jsme na to, až přijedou Ruský tanky, protože se říkalo, že pojedou přes Jablonec, ale k tomu vůbec nedošlo, protože lidi zvohejbaly cedule který nebo ty směrový ukazatele který ukazovali na Jablonec a dojeli, myslím, že někam do Desný nebo někam do Tanvaldu. Takže my ať jsme čekali tak jsme se nedočkaly

Ovšem zpět k Sametové revoluci a jejím průběhu u nás na severu:

O studentské stávce jsem se dozvěděl v době když už vlastně študenti začaly to znamená předtím, když začal v roce 1989 se něco dít před jabloneckou radnicí tak ještě o stávce nebylo ani vidu ani slechu jenomže my jsme v té době už měli k dispozici videokazetu tenkrát VHS videokazeta a na ní bylo jasně natočený co teda se na ty Národní třídě dělo a to bylo jasně patrný že ten zásah policie byl úplně neadekvátní že študáci naprosto bezbranný procházeli Národní třídou bylo jim to zavřeno z leva i zprava neměli šanci se odtamtad' a ať měli holý ruce tak se snažily odejít ale policajti je zmlátili hrozným způsobem krev tekla muselo to být šílený.

Jak se zakládalo v Jablonci nad Nisou já jsem přímo u toho prvního setkání před radnicí nebyl, to vlastně organizovala Libuška Hájková ale dozvěděli jsme se od sousedů, že se v Liberci cosi děje a my jsme samozřejmě nevěděli, o co jde no ale do Liberce jsme dozvěděli ze i v Jablonci něco je tak jsme šli před radnici. Před radnicí jsme poslouchali Libušku Hájkovou jak mluví do megafonu a protože mluvila do toho megafonu, tak ji nebylo úplně nejlíp rozumět a tak jsme se s mim kamarádem s Tomášem rozhodli že pojedem ke mně do garáže vytáhli jsme diskotékovou aparaturu přivezli jsme ji před radnici.

Tam došlo k paradoxní situaci, kdy pan Zbyněk chtěl mikrofon pro mluvčí Občanského fóra zapojit do elektřiny.

Tam jsme ji takhle na boku postavili Libuše jsme dali mikrofon, aby byla lepe slyšet byla tam paradoxní situace, kdy jsme potřebovali 220V a ty jsme nikde nemohli sehnat, protože nám radnice zavřela prostě neexistuje odsad' rebelie nebudeme podporovat a jakože tam stal ten dav lidí před radnici na náměstí, tak jsme přes ně drželi v rukách kabel až z hotelu Corso jsme tahali 220V až k tý aparatuře to bylo taky pěkný a už začala fungovat taková ta solidarita mezi lidmi

A solidarita v té době měla skutečně mnoho podob...

Byl to listopad že jo tak byla zima no a protože jsme mysleli víc na revoluci než na to jak oblíknout tak jsme tam samozřejmě mrzli, nebyli jsme nějak extra oblečený a nějaká paní z davu přišla a dala mi krásnou modrou pletenou šálu a říkala „aby jste nám tady nezmrznul“ to bylo hezký.

K této době se také váže jeden z vůbec nejsilnějších zážitků pana Šolce, kdy se setkal s českým hrdinou druhé světové války, kterému se komunisti typicky „odvděčili“

Já jsem v té době pracoval v knihovně a pracoval jsem v avizovaném středisku no a stalo se mi že tam přišel takovej staříček pán o holi přišel až nahoru mi jsme tam měli takovej bar takový posezení tak přišel až nahoru tak jsem vyšel z kanceláře a říkám „dobrý den, co by jste si přál“ a on říká „ Já se jmenuji Mrázek“ a já říkám „jako dobře posadte se a co by jste si přál“ a on říká „Já jsem bojoval v letecký bitvě o velkou Británii“ a podle toho pána je dneska pojmenovaná ulice generála Mrázka strašně mě mrzí že jsem to nenahrál, protože to co mě vyprávěl, bylo úplně úžasný, ale bohužel v ty době nenapadlo jen tak vzít magnetofon a nahrávat no. Vyprávěl mi prostě, jak s ním komunisti po tom 45 roce, jak se vrátili do republiky, jak s nima zametli.

Nejen díky těmto příběhům bychom si podle pana Šolce měli vážit, že žijeme ve svobodné době a máme spoustu možností, o které byly předešlé generace totalitním režimem okradeny.

Teprve až budete starší tak si začnete uvědomovat jaký jste dělali chyby, ono na ‚kdyby‘ se nehraje sice ale dneska máte možnosti studovat v zahraničí, studovat jazyky to je naprosto úžasná věc. Využijte toho, je to skvělý a můžete dělat co chcete.